

NIEUWSBRIEF ROLDUC - Jaargang 1969 / 30 / 10-08-2026

Rolduc en De Bokkenrijders

Misschien heeft u in juni 2026 **De Bokkenrijders** bezocht, een spektakel-musical in het MVV-stadion in Maastricht. Het weer hadden ze niet mee; bij de première was er noodweer en aan het slot was het zo tropisch warm, dat twee voorstellingen niet door konden gaan.

Wat was ook weer het verhaal van De Bokkenrijders?

Gedreven door armoede en honger kwamen in de 18de eeuw veelvuldig boeren en burgers in opstand tegen de adel en de kerk. Dat zorgde natuurlijk voor onrust en angst onder de bevolking. Van de adel en de kerk kregen deze opstandelingen de mysterieuze naam *Bokkenrijders*. Deze criminelen zouden zich, zo ging de ronde, op bokken voortbewegen. De plunderingen en brandstichtingen pleegden zij daarbij ook nog eens in naam van de duivel. Via talloze terechtstellingen, vaak na gruwelijke martelingen, werd er onbarmhartig hard tegen hen opgetreden. Mogelijk meer dan 300 onschuldige burgers vonden zo een afschuwelijke dood.

Louis Augustus

Vaag herinner ik me nog, dat Louis Augustus, in mijn beginjaren op Rolduc een keer een lezing over De Bokkenrijders heeft gehouden. Ik was zeer onder de indruk. Mocht iemand nog informatie over deze lezing hebben, dan kom ik er graag nog eens in een Nieuwsbrief op terug.

Bokkenrijdersgenootschap

In Limburg bestaat er nog steeds een Bokkenrijdersgenootschap. Catharina Scholtens is lid van dit illustere gezelschap. Zij vertelde op 9 mei 2026 in De Limburger, dat Joseph Kirchhoffs (1724-1772) uit Herzogenrath beschouwd werd als de leider van De Bokkenrijders. Opmerkelijk is, dat er op Rolduc op een galerij van alle abten twee portretten naast elkaar hangen: het portret van Abt Fabritius (1691-1757), die Joseph Kirchhoffs als persoonlijk chirurgijn in dienst had genomen en daarnaast het portret van Abt Haghen (1699-1781), die het doodvonnis van Kirchhoffs heeft ondertekend. Kirchhoffs is op 11 mei 1772, zonder een bekentenis, op een afschuwelijke wijze ter dood gebracht.

Laur Crouzen: “Je zult hopelijk nog een tijdje moeten wachten.....”

Wanneer je een keer een bezoek hebt gebracht aan de website van Math Dicker (www.rolduc.org) dan ben je ongetwijfeld ook diverse artikelen van Laur Crouzen tegengekomen. Hij heeft op deze website zelfs een aparte rubriek (Crouzen). Zo heeft hij de Jaarboeken van Rolduc van 1920 tot en met 1945 samengevat in Rolducse IJstijden I t/m IV. Van de Jaarboeken van 1950 tot 1966/1967 heeft hij aparte kronieken samengesteld. Het zijn zeer leeswaardige artikelen met vaak ook persoonlijke elementen over de schrijver zelf.

Het levensverhaal van Laur

Lang geleden heb ik Laur gevraagd of hij zijn levensverhaal met ons zou willen delen. Samen hebben we hier een amusante correspondentie over gevoerd. Ik citeer hier Laur: “Wat mijn eigen levensverhaal betreft: dat kan niet interessant zijn. Op dit moment (eind 2023) ben ik mijn negenendertigste dikke gekartonneerde HEMA-schrift aan het vol pennen met dagboeknotities. Daar ben ik direct na mijn aftocht uit Rolduc mee begonnen midden in een fikse puberteitsdepressie. Mijn levensverhaal ligt dus vast op een onpubliceerbare manier. Wanneer ik eenmaal de houten jas aan heb, gaat ruim twee meter moeilijk te lezen manuscript naar het P.J. Meertensinstituut in Amsterdam. Je zult hopelijk nog een tijdje moeten wachten.....”

Cerberus

Op 12 augustus 2025 schreef Laur me na een hernieuwd verzoek van mijn kant:

“Deze cri de coeur welde in mij op na je nieuwste encycliciek. Ga vooral door met je teksten. Ik ben naar mijn kinderen en kleinkinderen verhuisd in Deventer en niet meer in staat geregeld op Rolduc langs te gaan. Bovendien nadert het einde van mijn commentaar op 70 jaar kronieken in de jaarboeken van Rolduc, die op de website van Math Dicker staan. Op een beetje stress na ben ik nog goed gezond en zing ik hier in drie koren: Gregoriaans, Klassiek (onder andere De Messiah van Handel) en in een koor voor populaire liedjes. Deventer is voor mij een soort klein Mestreech geworden en het contact met de echte Nedersaksen hier is allerhartelijkst, als ze bereid zijn minder lettergrepen in te slikken.

Mijn levensverhaal is kleurrijk en afwisselend. Ik deel dat alleen met mijn (zeven) kleinkinderen en mijn (vijf) broers en zussen. Ik ben een Cerberus¹, waar het mijn privacy aangaat. Op 25 juli 2025 ben ik 77 geworden en op 10 augustus 2025 heb ik mijn 77ste Laurentiusdag gevierd.

Graag stuur ik je wel enkele printjes met foto's en tekstjes uit ongeveer veertig jaar journalistiek in heel Europa.”

Journalist, wetenschapsredacteur en columnist

Hij heeft zich aan zijn woord gehouden. Het is echter geenszins mijn bedoeling en voor mij ook ondoenlijk om het rijke leven van Laur voor deze nieuwsbrief samen te vatten.

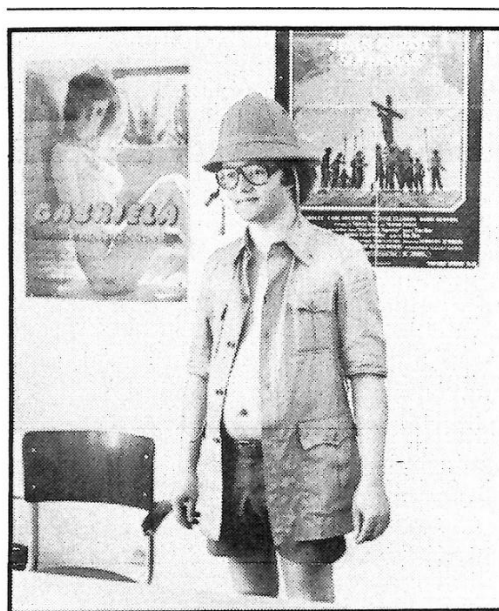
Laur was van 1972 tot 2008 journalist, wetenschapsredacteur en columnist van Dagblad De Limburger in Geleen, Sittard en Maastricht. “Ik heb me in deze periode kostelijk geamuseerd, rondrennende met balpen en notatieblokjes in de regio en door Europa. Ik werd wel eens ‘de dolle doctorandus’ genoemd.”

Wil je meer over Laur te weten komen, lees dan zijn kronieken over de Jaarboeken van Rolduc.

¹ Volgens Vergilius Maro: Aan de ingang van de onderwereld zit Cerberus, de machtige waakhond. Zijn taak is het om de levenden dreigend op een afstand te houden en de doden te beletten te ontsnappen. Hij is geboren uit de vereniging van de monsters Typhon-Seth en Echidra. Hij heeft drie koppen en zijn staart is een slang. Ook op zijn rug wemelt het van de slangenkoppen. Hij is de dood in de gedaante van de hond met de vurige ogen, die de lijen verblindt; een feilloze en strenge (orde-)bewaker.

Laur verbleef op Rolduc van 1960 tot 1966.
Rechts: Uit: *De Kleine Limburger* in 1976.

Geleen-redacteur en criminoloog drs. Lau Crouzen heeft de jongste hittegolf doorstaan zonder een zonnesteek op te lopen. Hij schafte zich een tweedehandse tropenhelm aan, hing een tropenjasje losjes om zijn indrukwekkende lichaam en zocht verkoeling bij Gabriela (links op de achtergrond). Overigens baarde zijn verschijning in de Westelijke Mijnstreek nauwelijks opzien. Want daar kent men hem al als de „dolle doctorandus“.

Oud-Rolducien wethouder in Roerdalen

Het is al weer een tijdje geleden (18 maart 2026), dat in ons land de gemeenteraadsverkiezingen plaatsvonden. Inmiddels worden in alle gemeenten de colleges van burgemeester en wethouders gevormd. In *De Limburger* van 29 mei 2026 stond een opmerkelijk bericht over een oud-Rolducien, die voorgedragen werd om wethouder in de gemeente Roerdalen te worden. Het betreft Jos Paffen uit Bleijerheide, die van 1972 tot 1978 als externe leerling op Rolduc het gymnasium heeft gevolgd. De gemeente Roerdalen in Midden-Limburg omvat na diverse herindelingen de volgende plaatsen: Herkenbosch, Melick, Montfort, Posterholt, Sint Odiliënberg en Vlodrop. Op 1 januari 2026 telde de gemeente Roerdalen 20.989 inwoners.

ONBEZOLDIGD

⊕ Jos Paffen voelt zich schatplichtig en hoeft als wethouder van Roerdalen geen salaris: ‘We houden niet van vliegen of verre vakanties’

Jacqui Stroucken

Verslaggever Leudal

Ik citeer uit het interview, dat Jos aan De Limburger gaf.

Aanbellen is niet nodig, staat op de mat bij zijn voordeur. De Franse bulldogjes Bertje en Coco waarschuwen wel als er iemand op de oprit naast de elektrische Volvo staat. Of in de aangeharkte en lommerrijke tuin, volgens een straatnaambordje 'Goofy Land' gedoopt, in een al net zo keurige woonwijk in Herkenbosch.

De aanstaande onbezoldigd wethouder van Roerdalen doet de deur open in spijkerbroek en poloshirt. Om vervolgens aan de overkant van het kunstgazon uitgebreid te gaan zitten vertellen in het tuinhuis, terwijl vrouw Monique op een ligbedje van de vroege zomer geniet.

Joop den Uyl

Waar hij zijn verhaal mee begint, zegt niet álles over wie Jos Paffen (67) is, en waarom hij per se gratis wil werken voor de Roerdalense gemeenschap. Maar hij heeft wel meteen de achtergrond te pakken. Namelijk: zoon van een mijnwerker. En: op het gymnasium van Rolduc gezeten. „Ik hoorde bij de eerste generatie zonen uit arbeidersgezinnen die op Rolduc mocht studeren.”

Aanstaand wethouder Jos Paffen van de gemeente Roerdalen. © Jan-Paul Kuit

Vervolgens heeft hij het over Joop den Uyl, de voormalige premier namens de PvdA, de partij waarvan (nu) PRO-wethouder Paffen sinds zijn 18de lid is. Den Uyl, vertelt hij, heeft het fenomeen studiebeurs ooit uitgevonden. „Ik ben een Den Uyl-doctorandus”, zegt Paffen. „Aan hem heb ik het te danken dat ik hier zit. Ik wil iets terugdoen voor het feit dat ik die kans heb gekregen.”

Accent

Want sinds Rolduc nam zijn leven een indrukwekkende wending. Ondanks zijn spraakgebrek, zal hij er zelf aan toevoegen. Hij verontschuldigt zich op die manier voor zijn zware Kerkraadse accent, uit de plaats waar hij net als zijn vrouw Monique geboren en getogen is. En voor de snelheid waarmee de woorden uit zijn mond komen. „Dat hoor ik van iedereen, ja.”

Na Rolduc begon Paffen aan de Technische Hogeschool in Eindhoven, maar eindigde als doctorandus economie in Tilburg. Werd vervolgens register controller, de tweede van Limburg, en raakte zo betrokken bij de Universiteit Maastricht. „Het liefst had ik als sociaal econoom bij de overheid gewerkt. Dat was een soort droom. Inflatie, werkloosheid, geopolitiek; ik vond het interessant om welvaart te verdelen onder de mensen.”

Maar het liep anders. Er was indertijd meer werk te vinden in het bedrijfsleven, dus nam hij de afslag bedrijfseconomie. Hij kwam bij steenwolproducent Rockwool terecht, werkte daar vijftien jaar als controller. Was later topman bij de toonaangevende leverancier van economisch interim-management Fagro, werd daar grootaandeelhouder. Is nu nog commissaris van de Duitse tak van het bedrijf.

Tot slot

Inmiddels is het college van burgemeester en wethouders in Roerdalen geïnstalleerd. Op advies van een fiscalist van de gemeente is contractueel vastgelegd, dat Jos zijn wethouders-salaris in de gemeentekas van Roerdalen zal terugstorten. Opmerkelijk toch!

Componist van de stilte / In het spoor van Arvo Pärt

Op 11 februari 2026 vond de presentatie plaats van inmiddels alweer het vierde boek van Twan Geurts. Na *Engelen van deze tijd* (2008), *Rolduc, de laatste dagen van een kleinseminarie* (2011) en *De Nederlandse Paus Adrianus van Utrecht* (2022) verscheen begin dit jaar het boek *Componist van de Stilte / In het spoor van Arvo Pärt*.

Laat ik eerlijk zijn. Zelf had ik tot voor kort nog nooit van Arvo Pärt gehoord. Mogelijk herken ik wel zijn muziek, wanneer die bij NPO Klassiek of Classic.NL wordt gedraaid.

Twan Geurts

Twan Geurts is een fan van de muziek van Arvo Pärt. Hij zingt zelf in een koor dat Pärts werk regelmatig uitvoert. In de loop van de tijd is Twan zich uitvoerig in deze man gaan verdiepen. Dat Twan geïnteresseerd is in alles wat samenhangt met religie, cultuur en muziek draagt daar zeker aan bij, tenslotte schrijft Pärt met name religieuze muziek. Vanuit deze adoratie besloot Twan in 2023 een boek te gaan schrijven, dat volgens planning rond de negentigste verjaardag van de componist op 11 september 2025 had moeten verschijnen. Het werd iets later, maar begin dit jaar verscheen dan toch dit boek, dat 327 pagina's telt. Bij de presentatie van zijn boek waren, zo schrijft Twan mij, tot zijn groot genoegen enkele oud-Rolduciens aanwezig.

Het boek is in elke boekhandel verkrijgbaar. Uitgeverij Balans / ISBN 978-94-638-2457-6.

De uitgever geeft de volgende toelichting bij deze paperback

Halverwege de jaren zestig hoort Arvo Pärt (1935) ergens in een platenzaak in Tallinn in Estland een flard Gregoriaanse zang. Het is de vonk, die het leven van de jonge avantgarde componist verandert. Die ene kale stem, zonder harmonie, zonder metrum, zonder alles, zet hem aan tot een jarenlange zoektocht. Op een mooie februari-ochtend in 1976 ontdekt hij zijn eigen muzikale taal. Die noemt hij Tintinnabuli, naar het geluid van klokken. Binnen enkele jaren creëert hij een stroom aan wereldberoemde composities als Spiegel im Spiegel, Fratres en Tabula rasa.

Religieuze muziek

De autoriteiten in het communistische Estland zijn niet gediend van Pärts religieuze coming-out. In 1980 dwingen ze hem met zijn vrouw Nora en hun twee zoontjes te emigreren naar het Westen. Daar groeit Pärt uit tot de meest gespeelde nog levende componist van klassieke muziek: elke dag worden er ergens ter wereld wel werken van hem uitgevoerd. Waarom bewegen zijn ogenschijnlijk eenvoudige composities zoveel mensen tot tranen, ongeacht hun levensovertuiging? Hoezo al die stiltes in zijn werk? Wat is het geheim van Pärts genie?

Twan Geurts is op zoek gegaan naar het levensverhaal van de componist en zijn muziek. Hij reist door Estland en bezoekt concerten in verschillende landen. Hij spreekt musici als Daniel Reuss, Gidon Kremer en Paul Hillier, met wie Pärt zijn wereldpremières beleefde, en volgt jonge performers die zich door hem laten inspireren. Het resultaat is een fascinerende biografische reportage van een van de populairste componisten van deze tijd.

Met het Oog op Morgen

Op 21 januari 2026 was er in het programma Met het Oog op Morgen een interview met Twan.

Dit interview is nog terug te luisteren via <https://www.uitgeverijbalans.nl/boeken/componist-van-de-stilte/>

Twan heeft de nog levende componist helaas zelf niet meer kunnen spreken. Wel sprak hij als research voor zijn boek zijn zoon en heel veel personen, die met Arvo Pärt hebben samengewerkt. Hoewel de Nederlandse pers nog niet zo happig is, als bij zijn eerdere boeken, is Twan er trots op, dat eind van dit jaar vertalingen van zijn boek in het Ests en in het Duits zullen verschijnen.

De Academies op Rolduc

Zeker voor de hogere klassen was het een uitdaging om deel te nemen aan de academies. Er waren twee academies: Sanctus Augustinus voor de filosofen en Alberdingk Thijm voor de gymnasiasten. Elk jaar stond er in het jaarboek een verslag van de gehouden lezingen en de gevoerde debatten. De Academie Sanctus Augustinus ging in 1963 met de filosofen mee naar Heerlen en de Academie Alberdingk Thijm stierf eind 1967 een stille dood. Slechts weinige jaargenoten zullen actief zijn geweest in de Academie Alberdingk Thijm. Zelf heb ik in dat laatste jaar een lezing gehouden over 'Onmaatschappelijkheid'. Helaas heb ik er niets van bewaard.

Zijn er lezers, die zich nog iets herinneren van de Academie Alberdingk Thijm en de ondergang van deze academie? Heeft iemand wellicht nog een programma van de laatste jaren?

Met dank aan de discipline en het doorzettingsvermogen van Rolduc.....

het levensverhaal van Jacques van de Port / op Rolduc van 1965 tot 1971

Als zesde kind uit een gezin van 12 kinderen werd op mijn twaalfde jaar door mijn ouders, de pastoor en mogelijk nog anderen buiten mij om besloten om mij op Rolduc te plaatsen. Al een paar jaar verbleef daar ook al een broer van mij, Piet van de Port. Ik kon op de lagere school goed meekomen en zo'n groot gezin was niet direct een omgeving om rustig te studeren. Mogelijk dat er nog een priester uit mij zou voortkomen.

Vol goede moed

Vol goede moed ging ik medio 1965 het toelatingsexamen gymnasium in de aula minor doen. We overnachtten de nacht daarvoor in een slaapzaal met chambretten op de bovenste verdieping onder het dak met uitzicht op de grote cour. Het was goed warm. De ramen waren open. In Herzogenrath reden in die tijd nog stoomlocomotieven over het spoor met in mijn herinnering en beleving een enorme herrie vanuit het dal de helling van Rolduc op. Ik heb die nacht geen oog dicht gedaan. Zo'n lawaai was ik niet gewend op het platteland van Stramproy.

De examens waren moeilijker dan ik van de voren had kunnen inschatten. Ze waren duidelijk van een ander niveau dan de lagere school in Stramproy, die toch meer gericht was op Mulo tot maximaal HBS-niveau. Tja, als je werd met dt schrijft, verbaast me dat niet.

Het internaat sloot in 1971

Het advies was dan ook om te starten op de Voorbereidende Klas. Op Gymnasium 5B ben ik helaas gestrand. Mijn paasrapport gaf nog enige hoop voor een overgang naar de volgende jaargang, het examenjaar. Het eindrapport was echter negatief. Een extra bijkomstigheid was ook nog, dat het internaat toen op zijn einde liep. Dus ik moest Rolduc in 1971 verlaten. Uiteindelijk heb ik mijn Gymnasium B netjes in 1973 in Weert kunnen afronden.

Rechts: de Voorbereidende Klas in 1966

Toch een ingenieurstitel

Daarna ging ik op de (toen nog) Technische Hogeschool (TH) in Eindhoven werktuigbouwkunde studeren. Mijn bul behaalde ik al in oktober 1978.

Bij een later bezoek aan Rolduc met mijn vrouw en schoonouders kwamen we oud-leraar Engels, de heer Meertens, tegen. Hij was verbaasd, dat ik de Ir titel voor mijn naam mocht zetten. De basis hiervoor lag duidelijk op Rolduc. In de jaren op Rolduc had ik me wel de eigenschappen discipline, doorzettingsvermogen, incasseringsvermogen eigen gemaakt.

Van Groningen naar Rotterdam

Mijn eerste betrekking was bij de NV Nederlandse Gasunie in Groningen. In 1980 ben ik getrouwd met Marlies. We zijn nog steeds getrouwd; een hele prestatie in deze tijd.

In 1984 zijn we zuidwaarts afgedaald en terecht gekomen in Prinsenbeek, nabij Breda. Ik ging werken bij een ingenieursbureau in Rotterdam.

Actief in de petrochemie en offshore

Via dit ingenieursbureau ben ik lang werkzaam geweest in de petrochemie, offshore en aanverwante bedrijven. Het realiseren van installaties met een overheidsvergunning, was in feite mijn hoofdtaak. Als supervisor, projectengineer en manager (what's in the name) heb ik het hele scala van ontwerp, engineering, projectvoorbereiding en realisatie voor diverse projecten meermaals doorlopen. Ik had veel te maken met nationale wet- en regelgeving en met internationaal geldende normen. Bij mijn werk behoorden beroepshalve ook diverse dienstreizen naar de US, VK en andere Europese landen. In deze periode was het ook zaak om veel kennis op te blijven doen van (technische en persoonlijke) veiligheid, kwaliteit en milieu.

Diverse certificeringen

Van 1997 tot aan mijn pensioen in 2020 (jawel op 67,5 jarige leeftijd) was ik werkzaam als lead-assessor, reviewer en een certificeerder. Zeker in deze wereld moet een bedrijfssysteem/proces conformeren met (inter)nationale ISO-, VCA- en daarvan afgeleide normen. Mijn taak was systemen en processen bij bedrijven door te lichten. Voldeden ze aan alle gestelde normen, dan ontvingen deze bedrijven een of meerdere certificaten. Meestal zijn deze vereist door opdrachtgevers, zoals de Shell, Gasunie, Esso etc.

Actief in duursporten

In Breda zijn onze twee kinderen geboren, Janine en Ivo. Beiden zijn inmiddels al lang zelfstandig met een wederhelft, waaraan ze verantwoording moeten afleggen.

Zelf probeer ik behoorlijk actief aan sport (duurloop etc.) te doen; dat is ook wel nodig met mijn Bourgondische inslag.

Sinds 2008 ben ik een frequent bezoeker van de algemene en ook wel de klassen-reünies op Rolduc. Ik mag er nog steeds graag komen. Hier ligt toch in zekere zin mijn basis.

Het ga jullie goed!

De eerste brief van Ton Cremers

Van Ton Cremers ontving ik onlangs onderstaande aandoenlijke brief. De eerste brief, die hij naar zijn ouders stuurde. Op donderdag 6 september 1962 moesten zich alle interne leerlingen op Klein Rolduc melden. Daartoe behoorde ook Ton Cremers, die hemelsbreed slechts op 3 kilometer van Rolduc woonde.

Op 14 september 1962 schreef hij zijn eerste brief naar huis. Een al positiviteit! We weten inmiddels uit zijn levensverhaal (*Nieuwsbrief 5 / 10-05-2020*), dat dit positieve beeld later zou veranderen. In het tweede studiejaar hield Ton het voor gezien op Rolduc. Hij fietste gewoon naar huis. Het is nadien gelukkig allemaal goed gekomen. Bij hoge uitzondering mocht hij als externe leerling zijn studie op Rolduc vervolgen.

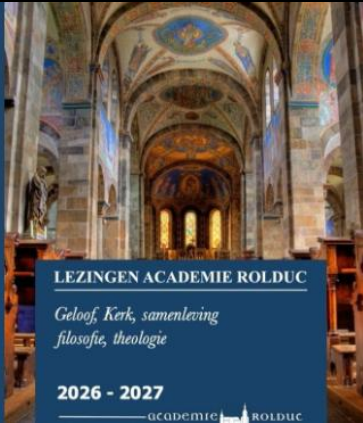
Rolduc 14 sept. 1962.

Beste Allemaal,

Het bevalt me hier erg goed en ik slaap elke nacht prima. Het eten is lekker en al moet ik soms wat eten wat ik niet erg lust, ik bijt toch flink door. Bedankt voor de kaart, vader! Ik heb ook nog een kaart gekregen van Ome Teter uit Banneux bedank hem maar. 's Maandags moet ik onder de douche, dat is lekker water. De eerste dagen was het een beetje vreemd maar het went gauw. Ik ben ook al in een clubje en we hebben samen een bal gekocht in een kooftje ben ik ook al. Als sopraan. Het leren gaat wel. We hebben aardige leraar. Ik sluit nu, maar spoedig er komt mijn tweede brief. Het is fijn postpapier.

Daag, de groeten van
Ton.

Diverse lezingen

Programma nieuw seizoen Academie Rolduc Het programma voor het nieuwe seizoen van Academie Rolduc is bekend. Na de zomer start er weer een nieuwe reeks lezingen over onderwerpen op het snijvlak van kerk en samenleving. Deze keer gaan die over Europese politiek en democratie, kunst en het bijbelse beeld van de Messias. LEZINGEN ACADEMIE ROLDUC <i>Geloof, Kerk, samenleving filosofie, theologie</i> 2026 - 2027 ACADEMIE ROLDUC	 ROLDUCLEZING IN ABDIJ ROLDUC Dit jaar organiseert de Stichting Léve Rolduc wederom de Rolduclezing. De spreker van dit jaar is Jan Tjeerd de Faber, oud-leerling van Gymnasium Rolduc en bekend kinderoogarts. Avonturen van een kinderoogarts op de barricade drs. Jan Tjeerd de Faber XV VRIJDAG 25 SEPTEMBER 2026
Informatie en aanmelding voor de lezingen van de Academie Rolduc bij diaken Ton Batens e-mail: academie@rolduc.nl Meer informatie over de Rolduclezing 2026 is te vinden op: www.stichtingleverolduc.nl	

Wir haben es nicht gewusst! 	Dat zei Kardinaal Simonis begin 2010, toen Nederland werd opgeschrikt door talrijke verhalen van seksueel misbruik in de katholieke kerk. De Commissie Deetman stelde een uitgebreid onderzoek in. Een onafhankelijke klachtencommissie behandelde nadien in totaal 2.062 klachten van individuele slachtoffers. Ondergetekende was lid van deze klachtencommissie. Graag ben ik bereid om voor geïnteresseerde gezelschappen (Rotary, Probus e.d.) over dit onderwerp een aangrijpende lezing te verzorgen. Jo Kunnen (zie beneden voor gegevens)
---	---

De Nieuwsbrief Rolduc - Jaargang 1969 verschijnt periodiek ten behoeve van die oud-leerlingen van Rolduc, die in 1969 eindexamen hebben gedaan en ten behoeve van die oud-leerlingen, die tenminste drie jaar deel uit hebben gemaakt van deze jaargroep. Andere geïnteresseerde lezers zijn ook welkom. Zij kunnen zich bij mij melden voor een gratis toezending.

Contactpersoon: Jo Kunnen / mail-adres: kunnen.j@kpnplanet.nl / mobiel: 06-53230446